

[Arnth Jensen.]

vilde han have meget svært ved at genkende det. Men ogsaa den Ændring, der gennem Udvalgsbehandlingen er sket med Forslaget fra i Efteraaret til i Dag, er bemærkelsesværdig.

Som det allerede er nævnt, har den højtærede Undervisningsminister stillet en lang Række Ændringsforslag, ikke mindre end 70, til sit eget Forslag, hvad man formentlig kan betegne som en Rekord i Rigsdagens Historie. Men dette beviser to Ting: for det første, at Lovforslaget ved dets Udarbejdelse ikke har været Genstand for den omhyggelige Overvejelse, et saa stort og gennemgribende Spørgsmaal som en Reform af vor Folkeskole kunde kræve, og for det andet, at Oppositionen i Kraft af saglige Argumenter har været i Stand til at overbevise saavel Ministeren som Flerpartierne om disse Ændringers saglige Værdi, idet saa godt som alle de foreslaaede Ændringer enten er hentet fra Oppositionens Forslag eller er stillet paa dens Foranledning.

Dette Resultat kan jeg kun udtrykke min Glæde over; men samtidig maa jeg udtale min Beklagelse over, at man, da Grovmalingen var tilendebragt og den endelige Sigtning skulde foregaa, slog den underste Kværnsten fra og derved frembragte et Produkt, som vel i nogen Maade er brugeligt, men som efter min Mening i hvert Fald paa Grund af megen daarlig Iblanding endnu ikke kan betegnes som en anerkendt første Klasses Salgsvarer. Man veg tilbage for det sidste Stykke afgørende Arbejde. Skal Ukrudt ryddes op, saa glem ej Roden, staar der herude i Vandrehallen. De Herrer har adskillige Steder været villige til at tage om Toppen, men Roden skulde blive siddende. Og Grunden til, at mit Parti i Dag ikke kan gaa med til det foreliggende Forslag, er netop den, at naar man virkelig skulde til at forhandle om de af os optrukne Hovedlinier, der klart og bestemt var præciseret som Betingelse for vor Medvirken til Forslagets Gennemførelse, saa gav man vel tilsyneladende Indrømmelser, men Indrømmelser, som ikke gik i Dybden.

Jeg ved, at hvis jeg vilde begynde at fremdrage Ting fra Udvalgsbehandlingen, saa vilde den højtærede Formand straks gribe ind, og derfor skal jeg vel afholde mig fra dette; men naar det i visse Regeringsblade er fremdraget, at i det sidste og afgørende Udvalgsmøde skulde jeg paa mit Partis Vegne have krævet Venstres Forslag accepteret helt og fuldt som Betingelse for vor Medvirken, saa ønsker jeg fra denne

Plads at betegne dette som en Usandhed, og man vil dog vist ikke finde det urimeligt, om jeg faar Lov til at forvare mig over for et saa urigtigt Angreb.

Det, der skete, var dette, at jeg udtalte min Anerkendelse over for de af Ministeren stillede imødekommende Forslag, men jeg maatte, for at yderligere Forhandling kunde ske, kræve bestemt Besked om, hvorvidt det økonomiske Grundlag, der nu var foreslaaet med Hensyn til Fordelingen mellem Staten og Kommunerne, var det yderste, man kunde gaa med til. Hvis det var Tilfældet, maatte jeg og mit Parti finde, at dette Grundlag var af en saadan Beskaffenhed, at vi ikke kunde gaa med til Forslaget. Og jeg tilføjede yderligere, at hvis Regeringspartierne ikke var i Stand til at give mig noget Svar straks, om de da ikke vilde forelægge mit Spørgsmaal for den højtærede Undervisningsminister. Dette blev afvist, og yderligere Forhandling om de Ting, der var os imellem, blev ikke indledet.

Mit Parti anerkender, at i et Spørgsmaal som det foreliggende, der gælder den opvoksende Slægt, bør det økonomiske ikke være det absolut afgørende. Men i en økonomisk Situation som den, hvori vi nu befinder os, hvor en lang Række Landkommuner allerede offentlig har meddelt, at de paa Grund af den svigtende Skatteevne og det overvældende Udgiftsbudget befinder sig i den yderste Nød, og hvor man tillige ved, at ikke blot den likvide Beholdning er opspist, men ogsaa Reserverne angrebet i en lang Række andre Kommuner, kommer man ikke uden om, at ogsaa den økonomiske Side af Sagen maa underkastes alvorlig Overvejelse. Og ligegyldigt er det jo heller ikke, hvordan Fordelingen af de forøgede Byrder finder Sted mellem Stat og Kommune. De forskellige Beskatningsformer, der er i Stat og Kommune, bevirker, at vi for vort Vedkommende maa kræve en meget væsentlig Del af Merudgiften lagt saadan, at den virkelig bliver lagt der, hvor Skatteevnen er, og saadan, at den ikke gennem den Ejendomsbeskatning, som er raadende, bliver lagt paa de Skuldre, som kun har meget ringe eller ingen Bæreevne.

Den højtærede Undervisningsminister har, hvad Anlægsudgifterne angaar, gennem Ændringsforslag Nr. 81 til § 64 i nogen Maade erkendt Rigtigheden af dette Standpunkt, men ogsaa kun i nogen Maade. For det første indsætter man i Loven en Begrænsning for Statens Udgifter. Jeg skal udtale min Erkendelse af, at dette Beløb gennem Ændringsforslaget er mere end tredoblet, men over for vort Krav om en lige-